

28 Μαΐου, 1990

[Α. Ν. ΛΟΪΖΟΥ, Π., ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ, ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ, ΚΟΥΡΡΗΣ,
ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, ΝΙΚΗΤΑΣ, ΑΡΤΕΜΙΔΗΣ, Δ/στές]

ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ, ΜΕΣΩ
ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Εφεσεϊόντες-Καθ' ων η αίτηση,

v.

ΑΛΕΚΟΥ ΠΙΤΣΙΛΛΙΔΗ,

Εφεσίβλητου-Αιτητή.

(Αναθεωρητική Εφεση Αρ. 925).

Δημόσιοι Υπάλληλοι — Διορισμοί / Προαγωγές — Προσόντα — Πρό-
σθετα προσόντα — Το πρόσθετο προσόν της γνώσης μιας ευρωπαϊ-
κής γλώσσας — Δεν πληρούται στην περίπτωση γνώσης της τουρκι-
κής γλώσσας — Αυτή είναι μεν ευρωπαϊκή αλλά αποτελεί μία από
5 τις δύο επίσημες γλώσσες της Δημοκρατίας κατά το Σύνταγμα — Δεν
μπορεί κατά συνέπεια να εξομοιώνεται με μία οποιαδήποτε ευρω-
παϊκή γλώσσα.

10 Η Δημοκρατία προσέβαλε την πρωτόδικη απόφαση που θεώρησε
ως πλάνη της Ε.Δ.Υ. τη μη αποδοχή της γνώσης τουρκικών ως πρό-
σθετο προσόν γνώσης ευρωπαϊκής γλώσσας.

15 Η Ολομέλεια του Ανωτάτου Δικαστηρίου, επιτρέποντας την έφε-
ση, αποφάσισε με απόφαση του Δικαστή Αρτεμίδα, συμφωνούντων
Δικαστών Α. Λοΐζου, Π., Δημητριάδη, Κούρρη, Χρυσοστομή και Νι-
κήτα, ότι:

20 Ο Γενικός Εισαγγελέας δέχεται πως και η Τουρκική γλώσσα είναι
ευρωπαϊκή. Εισηγήθηκε όμως πως γνώση της δεν μπορεί να αποτε-
λεί πρόσθετο προσόν, δυνάμει της πιο πάνω παραγράφου των σχε-
δίων υπηρεσίας, για τον απλούστατο λόγο ότι είναι μια από τις δύο
επίσημες γλώσσες της Δημοκρατίας που ρητά ορίζει το Άρθρο 3 του
Συντάγματος (η Ελληνική και Τουρκική). Θα ήταν επομένως αδια-
νόητο να θεωρείται η γνώση της Τουρκικής γλώσσας ως πρόσθετο
προσόν, όπως π.χ. η Γαλλική που αναφέρεται στα σχέδια υπηρεσίας.

Το Δικαστήριο συμφωνεί με την εισήγηση αυτή. Ομολογουμένως δεν θα μπορούσε να προστεθεί οτιδήποτε άλλο χρήσιμο, παρά να επισημανθεί ίσως η κατάσταση που επικρατεί σήμερα, ο βίαιος δηλαδή διαχωρισμός των δύο κοινοτήτων, που εκ των πραγμάτων καθιστά ανέφικτη την πρόνοια στα σχέδια υπηρεσίας των προσόντων που απαιτούνται όταν υποψήφιοι είναι Ελληνοκύπριοι και Τουρκοκύπριοι πολίτες της Δημοκρατίας. Πιστή τήρηση του Συντάγματος επιβάλλει να θεωρείται η Τουρκική γλώσσα ως μια από τις επίσημες της Δημοκρατίας. Γι' αυτό και η γνώση της δεν μπορεί να θεωρείται ως πρόσθετο προσόν στα σχέδια υπηρεσίας, όπως οποιαδήποτε άλλη ευρωπαϊκή γλώσσα, και να εξισώνεται έτσι μια από τις επίσημες γλώσσες της Δημοκρατίας με άλλες Ευρωπαϊκές. Η Ε.Δ.Υ. επομένως δεν επλανήθη κατά την εφαρμογή του σχεδίου υπηρεσίας.

5

10

Ο Δικαστής κ. Στυλιανίδης, αν και συμφώνησε με το αποτέλεσμα, εξέδωσε δική του απόφαση με ίδιο σκεπτικό.

15

Η έφεση επιτυγχάνει.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

20

Papaleontiou v. Karageorghis and Another (1987) 3(A) C.L.R. 211,

Μιλτιάδους και Άλλοι ν. Δημοκρατίας (1989) 3(Γ) Α.Α.Δ. 1318.

Έφεση.

25

Έφεση εναντίον της απόφασης Δικαστή του Ανωτάτου Δικαστηρίου Κύπρου (Πογιατζής, Δ.) που δόθηκε στις 21 Μαρτίου, 1989 (Υποθέσεις Αρ. 688/87 και 798/87) με την οποία ακυρώθηκαν οι προαγωγές των ενδιαφερομένων προσώπων στη θέση Ανώτερου Ταχυδρομικού Λειτουργού, Τμήμα Ταχυδρομικών Υπηρεσιών.

30

Μ. Τριανταφυλλίδης, Γενικός Εισαγγελέας της Δημοκρατίας με Π. Χατζηδημητρίου, Δικηγόρο της Δημοκρατίας, για τους Εφεσείοντες.

35

Α. Παπαχαράλαμπος, για τον Εφεσίβλητο.

Cur. adv. vult.

40

Α. Ν. ΛΟΥΖΟΥ, Π.: Με την απόφαση που θα διαβάσει ο κ. Αρτεμίδης συμφωνούν όλοι οι Δικαστές, πλην του Δικαστή κ. Στυλιανίδη, που συμφωνεί με το αποτέλεσμα αλλά θα εκδώσει δική του απόφαση.

ΑΡΤΕΜΙΔΗΣ, Δ.: Ο αιτητής πρόσβαλε με δύο προσφυγές του τις αποφάσεις της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας, που δημοσιεύθηκαν στις 10.7.87 και 28.8.87 αντίστοιχα, και που αφορούσαν στις προαγωγές των ενδιαφερομένων προσώπων στη θέση Ανώτερου Ταχυδρομικού Λειτουργού, Τμήμα Ταχυδρομικών Υπηρεσιών, με τον ισχυρισμό ότι έπρεπε να διοριστεί ο ίδιος. Υποστηρίζοντας την εισήγησή του πως οι επίδικες αποφάσεις έπρεπε να ακυρωθούν, πρόσβαλε διάφορους νομικούς λόγους, οι οποίοι και αποτέλεσαν αντικείμενο ενδελεχούς μελέτης από τον πρωτόδικο δικαστή. Τελικά απορρίφθηκαν όλοι. Η προσφυγή όμως έγινε αποδεκτή και η επίδικη απόφαση ακυρώθηκε για ένα μόνο λόγο, ότι η Ε.Δ.Υ. επλανήθη αναφορικά με την αξιολόγηση των γεγονότων γιατί δεν έλαβε καθόλου υπόψη της το πρόσθετο προσόν που είχε ο αιτητής της γνώσης μιας ευρωπαϊκής γλώσσας, δηλαδή της τουρκικής.

Ο Γενικός Εισαγγελέας εφέσιβάλλει την πρωτόδικη απόφαση, εμφανίστηκε δε ο ίδιος ενώπιόν μας για να υποστηρίξει την ανατροπή της. Θα ήταν ορθό να πούμε στο σημείο αυτό πως η επιχειρηματολογία που ανέπτυξε στην κρινόμενη έφεση ο Γενικός Εισαγγελέας δεν ετέθη ενώπιον του πρωτόδικου δικαστή, στον οποίο το ζήτημα παρουσιάστηκε από διαφορετική σκοπιά.

Η επίδικη παράγραφος των σχεδίων υπηρεσίας που αφορούν στη θέση έχει ως εξής:

"Απαιτούμενα προσόντα:

1.
2.
3.
4. Πολύ καλή γνώσις της Ελληνικής και Αγγλικής γλώσσης. Γνώσις της Γαλλικής ή άλλης Ευρωπαϊκής γλώσσης θα θεωρείται ως πρόσθετον προσόν."

Ο Γενικός Εισαγγελέας δέχεται πως και η Τουρκική γλώσσα είναι ευρωπαϊκή. Εισηγήθηκε όμως πως γνώση της δεν μπορεί να αποτελεί πρόσθετο προσόν, δυνάμει της πιο πάνω παραγράφου των σχεδίων υπηρεσίας, για τον απλούστατο λόγο ότι είναι μια από τις δύο επίσημες γλώσσες της Δημοκρατίας που ρητά ορίζει το άρθρο 3 του Συντάγματος (η Ελληνική και Τουρκική). Θα ήταν επομένως αδιανόητο να θεωρείται η γνώση της Τουρκικής γλώσσας ως πρόσθετο προσόν, όπως π.χ. η Γαλλική που αναφέρεται στα σχέδια υπηρεσίας.

Συμφωνούμε με την εισήγηση αυτή. Ομολογουμένως δε θα

μπορούσαμε να προσθέσουμε οτιδήποτε άλλο χρήσιμο, παρά να επισημάνουμε ίσως την κατάσταση που επικρατεί σήμερα, το βί-
 αιο δηλαδή διαχωρισμό των δύο κοινοτήτων, που εκ των πραγ-
 μάτων καθιστά ανέφικτη την πρόνοια στα σχέδια υπηρεσίας των
 προσόντων που απαιτούνται όταν υποψήφιοι είναι Ελληνοκύ- 5
 πριοι και Τουρκοκύπριοι πολίτες της Δημοκρατίας. Πιστή τήρη-
 ση του Συντάγματος επιβάλλει να θεωρείται η Τουρκική γλώσσα
 ως μια από τις επίσημες της Δημοκρατίας. Γι' αυτό και η γνώση
 της δεν μπορεί να θεωρείται ως πρόσθετο προσόν στα σχέδια υπη-
 ρεσίας, όπως οποιαδήποτε άλλη ευρωπαϊκή γλώσσα, και να εξι- 10
 σώνεται έτσι μια από τις επίσημες γλώσσες της Δημοκρατίας με
 άλλες Ευρωπαϊκές. Η Ε.Δ.Υ. επομένως δεν επλανήθη κατά την
 εφαρμογή του σχεδίου υπηρεσίας.

Στην παρούσα έφεση δεν συζητήθηκε οποιοδήποτε άλλο θέμα, 15
 ούτε και έγινε εισήγηση από τον εφεσίβλητο αιτητή ότι η πρωτό-
 δικη απόφαση πάσχει για κανένα άλλο λόγο. Η έφεση επομένως
 γίνεται αποδεκτή. Η πρωτόδικη απόφαση ακυρώνεται ενώ η επί-
 δικη της Ε.Δ.Υ. επικυρώνεται.

ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ, Δ.: Με την έφεση αυτή προσβάλλεται Από- 20
 φαση Δικαστή του Δικαστηρίου τούτου, που, στην άσκηση πρω-
 τοβάθμιας δικαιοδοσίας, ακύρωσε την προαγωγή των τεσσάρων
 ενδιαφερομένων μερών από την Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας
 (η "Επιτροπή"), στη μόνιμη θέση Ανώτερου Ταχυδρομικού Λει- 25
 τουργού, (Τακτ. Προϋπ.), Τμήμα Ταχυδρομικών Υπηρεσιών.

Η Επιτροπή στις 4 Ιουνίου, 1987, αφού ακολουθήθηκε η νομο-
 θετικά προβλεπόμενη διαδικασία, αποφάσισε την προαγωγή από 30
 15 Ιουνίου, 1987, πέντε υποψηφίων για την πλήρωση ισάριθμων
 κενών θέσεων. Η προαγωγή των τεσσάρων δημοσιεύθηκε στην
 Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας, Αρ. 2241, ημερομηνίας 10
 Ιουλίου, 1987, Αρ. Γνωστοποίησης 2171 και του πέμπτου στην
 Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας, Αρ. 2255, ημερομηνίας 28 35
 Αυγούστου, 1987, Αρ. Γνωστοποίησης 2615, σύμφωνα με τη νο-
 μοθετική επιταγή του Άρθρου 44(6) του περί Δημοσίας Υπηρε-
 σίας Νόμου του 1967 (Αρ. 33/67).

Ο αιτητής με την Προσφυγή Αρ. 688/87 πρόσβαλε τη νομιμό- 40
 τητα της προαγωγής και των τεσσάρων ενδιαφερομένων μερών.
 Επειδή η προαγωγή του ενός από αυτούς συμπληρώθηκε μετά την
 καταχώριση της προσφυγής, με δημοσίευμα στις 28 Αυγούστου,
 1987, ο αιτητής καταχώρισε την Προσφυγή Αρ. 798/87, με την
 οποία ζήτησε την ακύρωση της προαγωγής του τελευταίου, όταν

αυτή έγινε εκτελεστή διοικητική πράξη με τη δημοσίευση.

5 Οι προσφυγές, επειδή το αντικείμενό τους ήταν η νομιμότητα συναφών πράξεων, συνεκδικάστηκαν και εκδόθηκε μία δικαστική απόφαση.

10 Ο πρωτόδικος Δικαστής ακύρωσε τις προαγωγές για έλλειψη δέουσας έρευνας, αναφορικά με το πρόσθετο προσόν και συνεπακόλουθης ουσιώδους πλάνης περί τα πράγματα, επειδή η Επιτροπή δεν ανέφερε στα πρακτικά της ότι ο αιτητής που “είναι γνώστης της Τουρκικής γλώσσας που αποτελεί πρόσθετο προσόν σύμφωνα με το σχέδιο υπηρεσίας, έχει το πρόσθετο προσόν της γνώσης άλλης Ευρωπαϊκής γλώσσας”.

15 Ο πρωτόδικος Δικαστής θεώρησε ως δεδομένο ότι με το σχέδιο υπηρεσίας η γνώση της Τουρκικής αποτελεί πρόσθετο προσόν.

20 Στον προσωπικό φάκελο του αιτητή, Τεκμήριο 1(α), που ήταν ενώπιον της Επιτροπής, υπήρχε το πιστοποιητικό του αιτητή για γνώση της Τουρκικής γλώσσας. Η Επιτροπή εξέτασε τα ουσιώδη στοιχεία από τους προσωπικούς φακέλους.

25 Αναφορικά με το πρόσθετο προσόν, δηλαδή τη γνώση της Γαλλικής ή άλλης Ευρωπαϊκής γλώσσας, το πρακτικό αναφέρει ότι η Επιτροπή με βάση τα ενώπιόν της στοιχεία έκρινε ότι διαθέτουν τούτο εννέα κατονομαζόμενοι υποψήφιοι.

----- Στην κρίσιμη δικαστική Απόφαση διαβάζομε:

30 “Είναι φανερό από το πιο πάνω πρακτικό με ημερομηνία 4/6/1987 ότι αν η έρευνα όπως την έκαμε η Ε.Δ.Υ. έφερε σε φως ότι ο αιτητής είχε το πρόσθετο προσόν της γνώσης δεύτερης Ευρωπαϊκής γλώσσας, η ρητή αναφορά της Ε.Δ.Υ. στα ονόματα των υποψηφίων που κατείχαν το προσόν αυτό θα περιλάμβανε ασφαλώς και το όνομα του αιτητή. Πάνω στο θέμα αυτό η έρευνα που έκαμε η Ε.Δ.Υ. ήταν ελλιπής με αποτέλεσμα να αποκομίσει τη λανθασμένη εντύπωση ότι ο αιτητής δεν κατείχε το πρόσθετο προσόν που ρητά αναφέρεται στο Σχέδιο Υπηρεσίας.”

40 Από τα ενώπιόν μας στοιχεία είναι πρόδηλο ότι η Επιτροπή έκαμε τη δέουσα έρευνα. Αυτό ενισχύεται και από την εφαρμογή της αρχής της κανονικότητας. Από το σύνολο των πρακτικών των συνεδριάσεων της Επιτροπής, συνάγεται ότι η Επιτροπή δεν έκρι-

νε ότι η γνώση της Τουρκικής γλώσσας αποτελεί το προβλεπόμενο στο σχέδιο υπηρεσίας πρόσθετο προσόν.

Η ερμηνεία και εφαρμογή του σχεδίου υπηρεσίας είναι στην αποκλειστική αρμοδιότητα της Επιτροπής. Το Δικαστήριο δεν επεμβαίνει αν η ερμηνεία και η εφαρμογή του σχεδίου υπηρεσίας από τη διορίζουσα αρχή ήταν λογικά επιτρεπτή σ' αυτή κάτω από τις περιστάσεις της υπόθεσης (*Papaleontiou v. Karageorghis and Another* (1987) 3 C.L.R. 211, 220, 221, στην οποία αναφέρεται όλη η προηγούμενη νομολογία και *Κλέαρχος Μιλτιάδους και Άλλοι v. Κυπριακής Δημοκρατίας* (1989) 3(Γ) Α.Α.Δ. 1318).

Το ζήτημα που εγείρεται είναι η ορθή ερμηνεία του σχετικού μέρους του σχεδίου υπηρεσίας που προβλέπει:

“(4) Πολύ καλή γνώσις της Ελληνικής και της Αγγλικής γλώσσας, Γνώσις της Γαλλικής ή άλλης Ευρωπαϊκής γλώσσας θα θεωρήται ως πρόσθετον προσόν.”

Δύο ερωτήματα πρέπει να απαντηθούν:

1. Είναι η Τουρκική Ευρωπαϊκή γλώσσα;

2. Περιλαμβάνεται στη φράση “άλλης Ευρωπαϊκής γλώσσας”;

Η θέση είναι Ανώτερου Ταχυδρομικού Λειτουργού.

Το κριτήριο δεν είναι η προέλευση και η ιστορία μιας γλώσσας, αλλά η περιοχή στην οποία σήμερα χρησιμοποιείται. Μέρος της Τουρκίας είναι στην Ευρώπη. Η Τουρκία είναι μέλος του Συμβουλίου της Ευρώπης. Λαμβάνει μέρος στις διασκέψεις των Ευρωπαϊκών χωρών των Ηνωμένων Εθνών και άλλων Ευρωπαϊκών και Διεθνών Οργανισμών. Η Τουρκική είναι, ως εκ τούτου, Ευρωπαϊκή γλώσσα, έστω και αν ταυτόχρονα είναι και Ασιατική.

Στην ανεξάρτητη και κυρίαρχη Κυπριακή Δημοκρατία οι επίσημες γλώσσες είναι η Ελληνική και η Τουρκική. Η φράση “ή άλλης Ευρωπαϊκής γλώσσας” ακολουθεί τη φράση “της Γαλλικής”. Καμιά από τις δύο επίσημες γλώσσες της χώρας δεν μπορεί να είναι “άλλη Ευρωπαϊκή γλώσσα”. Στη φράση αυτή δεν περιλαμβάνονται οι δύο επίσημες γλώσσες της Δημοκρατίας. Η ερμηνεία αυτή είναι όχι μόνο εύλογη αλλά και η μόνη επιτρεπτή. Το αντίθετο θα ήταν ασύμφωνο με το Σύνταγμα και το Νόμο και θα οδηγούσε σε παράλογα αποτελέσματα.

Με βάση την ερμηνεία αυτή η Επιτροπή ορθά δεν έκρινε ότι ο αιτητής κατείχε το πρόσθετο προσόν.

5 Ο αιτητής υστερεί σε αξία, όπως αντικατοπτρίζεται στις εμπιστευτικές εκθέσεις, από τα ενδιαφερόμενα μέρη. Δε συστήθηκε ούτε από την Τμηματική Επιτροπή ούτε από τον προϊστάμενο του Τμήματος.

10 Οι προσβαλλόμενες προαγωγές δεν είναι ακυρωτές για κανένα λόγο.

Η έφεση επιτυγχάνει.

15 Οι προσφυγές απορρίπτονται και οι προαγωγές επικυρώνονται.

Καμιά διαταγή για έξοδα.

Η έφεση επιτυγχάνει.